

HA 30/6-95

Den evige jakt på sydebukker

Helt siden tidenes morgen har jakten på sydebukker vært en del av oss. Dette har gitt seg mange urettferdige utslag. Det desidert aller verste eksempelet i så måte skriver seg tilbake fra 1945 og de påfølgende år.

Landssvikoppjøret, eller rettsoppjøret som det også ble kalt. Begge definisjonene er selvsagt helt feilaktige, for ingen skal behøve å være i tvil om at det var utrenskninger det hele dreide seg om.

En stor gruppe norske menn og kvinner ble gjort til sydebukker, og sammen med sine barn, barnebarn og den øvrige slekt lider de ennå under den behandling som har blitt dem til del. NS-medlem-

mene måtte ta støytten slik at «London-regjeringen» gikk fri.

Det paradoksale er imidlertid at mens NS-medlemmene generelt ikke tjente noe på sitt medlemskap var det over 500 000 nordmenn som i løpet av krigsårene arbeidet for tyskerne og således tjente en anselig sum på okkupasjonsmakten. Det er ingen hemmelighet at tyskerarbeid ble lønnet særdeles godt. Mang en solid norsk bedrift i dag ble etablert under okkupasjonen – med tyskerarbeid som startkapital.

Man vet med sikkerhet at nordmenn i de okkuperte området av Norge arbeidet for god lønn for tyskerne mens krigen raste på andre kanter av landet. Dette arbeidet kunne bestå i å lesse bomber i tyske bombefly. Bomber som skulle slippes over norske styrker, eksempelvis på Narvik-fronten. Arbeidet kunne også bestå i å utbedre tidligere norske flyplasser for okkupasjonsmakten ennå mens krigen pågikk i deler av landet. Eller det kunne være bygging av festningsanlegg langs kysten slik at tyskerne skulle kunne motstå et alliert angrep på det tyskokkuperte Norge. På denne måten var nordmenn med på å sørge for at norske liv gikk tapt og endog med på å muliggjøre en forlengelse av verdenskrigen. Disse arbeidere som tjente seg rike på dette var ikke NS-medlemmer og ble følgelig ikke straffet etter «krigen». Disse snykker seg i dag med tittelen «gode nordmenn» og er blant de fremste til å fortsette hetsen mot NS-medlemene.

Dette er dette århundrets største blodige urettferdighet, og en

skam for Norge. Men større er skammen for alle oss som lar denne urettferdigheten få fortsette uten å gripe inn.

Jan Holthe